I stormi

by KatieWR

Category: How to Train Your Dragon
Genre: Humor, Romance
Language: Hungarian
Characters: Hiccup, Toothless
Pairings: Hiccup/Toothless
Status: Completed
Published: 2014-11-24 17:28:41
Updated: 2014-11-24 17:28:41
Packaged: 2016-04-27 06:05:27
Rating: K+
Chapters: 1
Words: 1,785
Publisher: www.fanfiction.net
Summary: Viharban; a FljÃºga meÃ° mÃ©rhez kÃ©szÃ¼lt rÃ¶vid szÃ¶sszenet egy viharos naprÃ³l, amit fÅ‘hÅ‘seink kÃ©nytelenek bent tÃ¶lteni. MorcogÃ¡s, domestic moments, nÃ©mi kÃ¡vÃ©, kakaÃ³, mÃ©zeskalÃ¡cs, szunnyadÃ³ sÃ¡rkÃ¡ny. Kija szavaira, jÃ³ olvasÃ¡st!

I stormi

I stormi

Hablaty fordul egyet, elnyÃºl a telefonjÃ¡Ã©rt, hajszÃ¡l pontosan hÃ©t Ã³ra van. Hatvan perccel Ã¡lmosabb, mint kÃ©ne, de ha akarna sem tudna tÃ¶bbet aludni, tÃºlsÃ¡gosan kipihent hozzÃ¡. FelkÃ¡szÃ¡lÃ³dik az Ã¡gybÃ³l, Fogatlan Ã¡lmÃ¡ban azonnal magÃ¡Ã©vÃ¡ tulajdonÃ-tja az Å‘ paplanjÃ¡t is. Csak fÃ©l szemmel figyeli a honfoglalÃ³ mozdulatsort, kÃ¶zben elindÃ-tja a netbookjÃ¡t, az fÃ©l perc alatt bebootol Ã©s mÃ©g Ã¶t mÃ¡sodperc mÃ-g megnyitja a bÃ¶ngÃ©szÅ‘t Ã©s mÃ©g egy Ã³ra, mire betÃ¶lti az idÅ‘jÃ¡rÃ¡st. Odakint hÃ¡rom napja tombol a hÃ³vihar, lassan Ã©s biztosan felÅ‘rÃ¶lve a civilizÃ¡ciÃ³ minden megmaradt morzsÃ¡jÃ¡t Hibbanton.
>LebotorkÃ¡l a konyhÃ¡ba, beÃ¼zemeli a kÃ¡vÃ©fÅ‘zÅ‘t (Ã¡ram mÃ©g van) Ã©s Ã¡tbattyogva a fÃ¼rdÅ‘szobÃ¡ba elindÃ-tja a bojlert is (melegvÃ-z mÃ©g van), majd a bÃ¶grÃ©jÃ©t szorongatva kÃ©t csepp tejet Ã¶nt az italba Ã©s fÃ¼rdÅ‘tÃ¡rsÃ¡ul is fogadja. Zuhany kÃ¶zben felÃ©bred annyira, hogy vÃ©giggondolhassa a lehetsÃ©ges napi programot, ami halÃ¡lunalmasnak Ã-gÃ©rkezik, a helyzet az, hogy mÃ©g Fogatlan sincs formÃ¡ban. KimehetnÃ©nek sÃ©tÃ¡lni, de legutÃ³bb is hÃ¡rom esÃ©s Ã©s fÃ©l Ã³ra kellett ahhoz, hogy felÃ©rjenek a nagyterembe, ami azÃ©rt vicces, mert Å‘k laknak hozzÃ¡ a legkÃ¶zelebb.
TÃ¶rÃ¶lkÃ¶zÅ‘vel a nyakÃ¡ban battyog fel a szobÃ¡ba, vet egy pillantÃ¡st a netbookra, az idÅ‘jÃ¡rÃ¡sjelentÃ©s nem kecsegtet semmi jÃ³val az elkÃ¶vetkezÅ‘kben sem. Lehajtja a gÃ©p fedelÃ©t Ã©s felkattintja az Ã-rÃ³asztali lÃ¡mpÃ¡jÃ¡t. VÃ©gÃ¼l csak forog a szÃ©ken a kÃ¡vÃ©jÃ¡nak maradÃ©kÃ¡val, egyszer magÃ¡ra kapja a hÃ¡ttÃ¡mlÃ¡n heverÅ‘

pulÃ³verÃ©t, nem fÃ¡zik igazÃ¡n, bÃ¡r Ã©jszaka nem fÅ±tenek, a hÃ¡z nem hÅ±l ki. AztÃ¡n hallja, hogy az apja is Ã©bredezik, rÃ¡pillant a sÃ¡rkÃ¡nyfiÃºra az Ã¡gyban, aki minden jel szerint mÃ©g tÃ¡vol van ettÅ‘l, Ã©s inkÃ¡bb Ãºjra lekopog a lÃ©pcsÅ‘n, hÃ¡tha az apjÃ¡nak van valami Ã¶tlete vagy elkÃ©pzelÃ©se a nap hasznossÃ¡ tÃ©telÃ©rÅ‘l.

>PlÃ©hpofÃ¡nak annyi Ã¶tlete van korÃ¡n reggel, ami felÃ¶leli a reggelit Ã©s egy nagy bÃ¶gre teÃ¡t, tehÃ¡t nem sokat beszÃ©lgetnek. KÃ©sÅ‘bb Hablaty segÃt tÅ±zifÃ¡t behozni, jÃ³l esik egy kis mozgÃ¡s, Ã©s kellÅ‘en Ã¡tfagy hozzÃ¡, mire vÃ©geznek, hogy be is gyÃºjtson. Az apja otthagyja azzal, hogy kÃ¶rÃ¼lnÃ©z a nagyteremben, Å‘t nem Ã¡llÃtja meg a jeges szÃ©l vagy a mÃ©teres hÃ³buckÃ¡k. Hablatyot elfÃºjnÃ¡ a szÃ©l.
>Felkocog a szobÃ¡jÃ¡ba Ã¡tÃ¶ltÃ¶zni, Fogatlan mÃ©g mindig alszik a fÅ±tÅ‘testhez bÃºjva Ã©s kÃ©t paplan alatt, egy pillanatra a homlokÃ¡ra simÃtja a kezÃ©t, hogy ellenÅ‘rizze, de nem tapasztal semmi furcsÃ¡t, a sÃ¡rkÃ¡nyfiÃº meg sem rezzen. Felmarja a telefonjÃ¡t Ã©s a fejhallgatÃ³jÃ¡t, vissza a konyhÃ¡ba, elmosogat a reggeli utÃ¡n, Ã©s nekikezd sÃ¼temÃ©nyt sÃ¼tni.
Fogatlan imÃ¡d mindent, ami Ã©des Ã©s kicsit is ehetÅ‘, mindenfÃ©le sÃ¼temÃ©nyÃ©rt odavan, ami csak eddig megfordult a konyhÃ¡jukban. AmÃºgy sem vÃ¡logatÃ³s, nagyjÃ¡bÃ³l bÃ¡rmit megeszik aminek nincs kÃ¶ze angolnÃ¡hoz. SzÃ³val a mÃ©zeskalÃ¡cs. A nap fÅ‘ feladata. Ãšgy tÅ±nik. Jobb, mint a semmi.
>Csendesen dÃºdolja a lejÃ¡tszÃ¡si listÃ¡ja dalait, cukorhabot kÃ©szÃt Ã©s minden aprÃ³lÃ©kos mintÃ¡t rÃ¡pingÃ¡l a fenyÅ‘fa Ã©s egyszerÅ± kerek alakÃº mÃ©zeskalÃ¡csokra, ami csak eszÃ©be jut. NÃ©ha felÃ¶tlik benne, hogy ennÃ©l pihentebb mÃ¡r nem is lehetne, de mivel jobb Ã¶tlete nincsen, fehÃ©r sÃ¡rkÃ¡nyokat pingÃ¡l, dalszÃ¶vegrÃ©szletekkel traktÃ¡lja a mÃ©zeskalÃ¡csokat Ã©s untig ismerÅ‘s havas tÃ¡jakat fest rÃ¡juk. Ã–sszerezzen, amikor Fogatlan hÃ¡tulrÃ³l Ã¡tkarolja Ã©s hozzÃ¡ bÃºjik.
- JÃ³ reggelt â€“ dorombolja Ã¡lmosan a nyakÃ¡ba.
>- Tizenegy Ã³ra nem reggel â€“ vÃ¡laszolja elmosolyodva Ã©s szembefordul a sÃ¡rkÃ¡nyfiÃºval, hogy viszonozza az Ã¶lelÃ©st, egyÃºttal kap egy kis lisztet a pÃ³lÃ³jÃ¡ra.
- Csak udvarias akartam lenni â€“ morogja elengedve, leporolva magÃ¡t. â€“ Ez sÃ¼ti? Nekem? â€“ szimatol a levegÅ‘be lelkesen. â€“ JÃ³ illata van.
>- MÃ©g nincs kÃ©sz â€“ figyelmezteti, Ã©s finoman rÃ¡csap a kezÃ©re, mielÅ‘tt mÃ©g elvehetne egyet. â€“ Jelenleg ebbe Ã¶lÃ¶m minden kreativitÃ¡som Ã©s az idÅ‘m is, szÃ³val ne rontsd el. â€“ Fogatlan csalÃ³dottan mordul egyet. â€“ MindjÃ¡rt kÃ©sz. Van kÃ¡vÃ©.
- Az jÃ³l jÃ¶n â€“ mormolja, Ã©s bÃ¶grÃ©t nekikoccantja a pultnak, italt loccsant bele Ã©s tejet, cukrot tesz mellÃ©, a kanÃ¡l finom csilingelÃ©se Ã©s az elÃ©gedett sÃ³haj. Hablaty, mÃ-g a vilÃ¡g kÃ¼lÃ¶nbÃ¶zÅ‘ pontjain voltak, Ã©ppen csak nÃ©mi cukrot dobott bele, ha elÃ©g Ã¡lmos volt hozzÃ¡, mÃ©g azt sem. MostanÃ¡ban a kalmÃ¡rtÃ³l szerzett kÃ¡vÃ©ba kerÃ¼l nÃ©mi tej is, mÃ©g fÃ©l korty sem, csak egy Ã¡rnyalatnyit lesz tÅ‘le vilÃ¡gosabb. Fogatlan ezzel szemben fÃ©l bÃ¶grÃ©hez a maradÃ©k helyet teleÃ¶nti tejjel, Ã©s pÃºpos kanÃ¡l cukrokat dobÃ¡l mellÃ©, inkÃ¡bb hasonlÃ-t valami lattÃ©ra, mint igazi kÃ¡vÃ©ra. Ã‰s mÃ©g az Ã-ze is, ahogy kap egy kedveskedÅ‘ csÃ³kot Ã©s Ã©rzi, Ã©des Ã©s tejes, mÃ¡r megszokta. S az Ã©rintÃ©s kÃ¶zben a sÃ¡rkÃ¡ny elcsen egy mÃ©g dÃ-szÃ-tetlen sÃ¼tit, rÃ¡vigyorog Ã©s teleszÃ¡jjal, Ã©lÃ©nkÃ¼lve elszalad tenni a tÅ±zre, majd mÃ¡r a galÃ©ria ajtajÃ¡bÃ³l integet csak.

TÃ-z perc mÃºlva Fogatlan az Ã¡gyon Ã¼l a **takarÃ³**kupacbÃ³l rakott fÃ©szek kÃ¶zepÃ©n Ã©ppen csak kilÃ¡tszva, Ã©s valami gyÅ±rÃ¶tt, a lepedÅ‘re terÃ-tett papÃ-rt vizsgÃ¡l. Hablaty a gurulÃ³s szÃ©kÃ©t

hasznÃ¡lja a **tÃ¡nyÃ©r** sÃ¼ti Ã©s a kÃ©t bÃ¶gre forrÃ³ kakaÃ³ szervÃ-rozÃ¡sÃ¡ra.
>- Mit talÃ¡ltÃ¡l megint? â€“ kÃ©rdezi az Ã¡gyra huppanva Ã©s a sÃ¡rkÃ¡nyfiÃº felÃ© nyÃºjtja a tÃ¡nyÃ©rt, aki rÃ¶gtÃ¶n kÃ©t sÃ¼temÃ©nyt is elmar rÃ³la elÃ©gedett mormogÃ¡s kÃ-sÃ©retÃ©ben.
- Ã‰mhisph...
>- Ne beszÃ©lj tele szÃ¡jjal â€“ szÃ³l rÃ¡ a homlokÃ¡t rÃ¡ncolva.
- SzÃ³val Ã©n is Ã©pp azon gondolkodom, mit talÃ¡ltam â€“ mondja egy perc mÃºlva. Hablaty odahajol a rajzhoz Ã©s elmosolyodik.
>- Oh. Ez egy tÃ©rkÃ©p. Fejjel lefelÃ© nÃ©zed. Ez Hibbant.
>- Ã“! TÃ©nyleg! Ã•gy tÃ©nyleg hasonlÃ-t! â€“ Ã–sszenÃ©zi az Ã¡gy felett fÃ¼ggÅ‘ rÃ©gi, Ã¡m jÃ³ Ã¡llapotÃº, kÃ©zzel rajzolt mÅ±vi tÃ©rkÃ©ppel, aminek sarkÃ¡ban, SÃ¡rkÃ¡nyszigetnÃ©l van egy hasadÃ¡s, Ã©s amit Ã¼veglap vÃ©d a tovÃ¡bbi viszontagsÃ¡goktÃ³l. (Hablaty szeret vigyÃ¡zni a csalÃ¡di Ã¶rÃ¶ksÃ©gekre.)
- AzÃ©rt nincs rÃ¡Ã-rva, mert mÃ©g nem tudtam Ã-rni â€“ mesÃ©li elmerengve. â€“ Az X-ek azokat a helyeket jelÃ¶lik, ahol megprÃ³bÃ¡ltam trollokra vadÃ¡szni.
>- Ez a troll-dolog nagyon ment nÃ¡lad fiÃ³kakorodban. â€“ Hablaty vÃ¡llat von.
- BÃ©lhangos mesÃ©lt rÃ³luk, mikor a mÅ±helyben jÃ¡tszottam. Elviszik a zoknikat. Mindig csak a balt. â€“ Fogatlan a karÃ¡csonyi mintÃ¡s kÃ¶tÃ¶tt zoknikba bÃºjtatott lÃ¡baira bÃ¡mul.

>- Add nekik a balos zoknikat. EgyÃ¡ltalÃ¡n, honnan tudod melyik-melyik? TÃ¶k egyformÃ¡k.
- Most, de rÃ©gen nem Ã-gy volt.

>- EmberemlÃ©kezet?
- Olyasmi.
>Kis csend, Fogatlan lelkesen sÃ¼temÃ©nyt majszol Ã©s a szÃ©l nÃ©ha megrÃ¡zza a leeresztett redÅ‘nyt, nÃ©ha jeget csap neki. NÃ©hÃ¡ny napja odafagyott a redÅ‘ny, ha akarnÃ¡k se tudnÃ¡k felhÃºzni. Meg sem prÃ³bÃ¡lnak kimenni, ha nem muszÃ¡j. LegutÃ³bb, a mÃºlthÃ©ten megprÃ³bÃ¡ltak viharban repÃ¼lni. Lezuhantak, Fogatlan meghÃºzta az egyik szÃ¡rnyÃ¡t, Å‘ napokig sÃ¡ntÃ-tott, szÃ³val elkÃ¶nyveltÃ©k, hogy van azaz idÅ‘jÃ¡rÃ¡s, ami visszatartja Å‘ket. MÃ¡r unjÃ¡k a vÃ©gelÃ¡thatatlan kÃ¡rtyapartikat Ã©s tÃ¶rtÃ©netmesÃ©lÃ©st a nagyteremben a tÃ¶bbiekkel Ã©s a sorozatmaraton is hamar csÅ‘dÃ¶t mondott, az internet lassÃºbb nem lehetne, Hablaty napi kÃ©t Ã³rÃ¡t tÃ¶lt azzal, hogy reggel Ã©s este megvÃ¡rja, legalÃ¡bb egy idÅ‘jÃ¡rÃ¡s jelentÃ©s betÃ¶ltsÃ¶n. Kezdik nagyon unni.
Fogatlan belekortyol a kakaÃ³ba, majd jÃ³lesÅ‘ sÃ³hajjal vÃ©gigdÅ‘l az Ã¡gyon Ã©s a fÅ±tÅ‘testhez dÃ¶rgÃ¶lÅ‘zik. FÃ©lig alszik, megint, mÃ©g mindig. Mindegyik sÃ¡rkÃ¡ny kissÃ© lomha Ã©s Ã¡lmos benyomÃ¡st kelt mostansÃ¡g, nincs az a meleg, ami most elÃ©g lenne nekik, Hablaty mosolyogva simogatja meg, mire kÃ©jesen feldorombolva a hÃ¡tÃ¡ra gÃ¶rdÃ¼l. Nevetve simogatja az oldalÃ¡t, Fogatlan lehunyt szemmel dorombol, Ã©s egÃ©szen aprÃ³ sÃ³hajt hallat, amikor ujjai a pÃ³lÃ³ alÃ¡ siklanak. BÅ‘rÃ©nek **tapintÃ¡s**a forrÃ³ Ã©s hibÃ¡tlan, a cirÃ³gatÃ¡sra felÃ©lÃ©nkÃ¼l kissÃ©, de aztÃ¡n Å‘ pirulva visszahÃºzza a kezÃ©t. NÃ©ha kissÃ© zavarba jÃ¶n attÃ³l, Fogatlan mennyire tud Ã¶rÃ¼lni csak annak, hogy hozzÃ¡Ã©r. S hogy ezt az Ã¶rÃ¶mÃ¶t nem fÃ©l kimutatni felÃ©. A sÃ¡rkÃ¡nyfiÃº mÃ©ltatlankodva felmordul, Hablaty ismeri ezt a hangot, mindjÃ¡rt jÃ¶n, hogy folytassa, mert jÃ³. Helyette Fogatlan felemelkedik, a vÃ¡llainÃ¡l fogva finoman az Ã¡gyra dÃ¶nti Ã©s a mellkasÃ¡ra hajtja a fejÃ©t.
>- Most mit...?
- MegÃ¡gyaztam â€“ villant rÃ¡ pimasz vigyort Ã©s magukra rÃ¡ntja az egyik paplant is. Hablaty felsÃ³hajt, esÃ©lytelen, hogy lekÃ¶nyÃ¶rÃ¶gje magÃ¡rÃ³l.
>- Oda fog Ã©gni a mÃ¡sodik adag mÃ©zeskalÃ¡cs â€“ prÃ³bÃ¡lkozik

mÃ©gis. â€“ PazarlÃ¡s lenne. Ã‰s raknom kell a tÅ±zre is, kÃ¼lÃ¶nben elÅ‘adod a hattyÃº halÃ¡lÃ¡t, hogy mennyire fÃ¡zol, mikÃ¶zben szaunÃ¡t csinÃ¡lunk a kedvedÃ©rt a hÃ¡zbÃ³l. â€“ Ez igaz, Hablaty egy szÃ¡l pÃ³lÃ³ban meg boxerben rohangÃ¡l napok Ã³ta, de amikor megprÃ³bÃ¡lt szellÅ‘ztetni, Fogatlan nyÃ¼szÃ-tve rohant a kandallÃ³ig. A pÃ¡r fokkal hÅ±vÃ¶sebb szobÃ¡ban aztÃ¡n jÃ³ tÃ-z Ã³rÃ¡t aludt nagyjÃ¡bÃ³l egy mozdulat nÃ©lkÃ¼l. â€“ Nem is Ã©rtem, minek akartatok Ã©szakra jÃ¶nni, ha Ã-gy reagÃ¡ltok a hidegre.
- Nem a hideggel van bajom â€“ morogja Ã¡sÃ-tva, felemelve a fejÃ©t, tovÃ¡bbra is rajta trÃ³nolva. â€“ EgyszerÅ±en ez csak a tojÃ¡srakÃ¡si idÅ‘szakot megelÅ‘zÅ‘ fÃ¡radtsÃ¡g.
>- JÃ³ tudni, de amennyire Ã©n tudom, te olyat nem csinÃ¡lsz.
- Ez igaz, de ez Ã¡ltalÃ¡nos jellemzÅ‘nk, szÃ³val hagyj aludni.
>- OkÃ©, cserÃ©be dobhatjuk ki a sÃ¼tit, remÃ©lem, megfelel.
- VÃ¡rj, nem lesz tÃ¶bb sÃ¼ti?
>- Nem, ha nem hagysz felkelni.
- Gonosz vagy velem â€“ kÃ¶zli.

>Fogatlan legÃ¶rdÃ¼l rÃ³la, sÅ‘t, morogva felpattan Ã©s, hogy jelezze a sÃ©rtÅ‘dÃ©sÃ©t, egy pillanat mÃºlva sÃ¡rkÃ¡nykÃ©nt igyekszik letrappolni a fÃ¶ldszintre. Mindig elfelejti, hogy valahogy mindig sikerÃ¼l elakadnia az ajtÃ³ban Ã©s mikor Ã¡tjut, lebucskÃ¡zik a lÃ©pcsÅ‘n. Hablaty felugrik Ã©s utÃ¡na kocog, a sÃ¡rkÃ¡ny a fejÃ©t rÃ¡zza Ã©s felmorog rÃ¡.
- Ha Ã©n feleennyire rÃ¶hejes festek minden ilyen esÃ©snÃ©l, csodÃ¡lkozom, hogy mÃ©g nem rÃ¶hÃ¶gted halÃ¡lra magad â€“ kommentÃ¡lja vigyorogva.
>Az apja erre a jelenetre nyit be a hÃ¡zba, Fogatlan pÃ¡nikszerÅ±en menekÃ¼l a beÃ¡ramlÃ³ jeges fuvallat elÅ‘l.
- BelÃ© meg mi Ã¼tÃ¶tt? â€“ kÃ©rdi PlÃ©hpofa, vastag irhakabÃ¡tjÃ¡t a fogasra akasztva.
>- TÃºl sokat van bent â€“ von vÃ¡llat, ahogy lelÃ©pdel a lÃ©pcsÅ‘n, a hÅ±vÃ¶s neki hatÃ¡rozottan jÃ³l esik. â€“ Az idÅ‘jÃ¡rÃ¡s nem mond semmi biztatÃ³t. De van sÃ¼ti. â€“ Az apja olyan arccal nÃ©z rÃ¡, hogy muszÃ¡j megjegyeznie: â€“ OkÃ©-okÃ©, nekem is kezd agyamra menni a hÃ³vihar! InkÃ¡bb ne mondj semmit â€“ ezzel sÃ³hajtva a konyha felÃ© veszi az irÃ¡nyt, Ã©s csak remÃ©nykedik, hogy a vihar minÃ©l hamarabb tovÃ¡bbÃ¡ll. â€“ Viszont tudom, mit szeretnÃ©k Snoggletogra! â€“ kiÃ¡lt ki a konyhÃ¡bÃ³l. VÃ¡laszt sem vÃ¡rva folytatja: â€“ SzerezhetnÃ©nk egy ajtÃ³t a szobÃ¡mra! â€“ VÃ¡lasz persze nem Ã©rkezik.
ElzÃ¡rja a sÃ¼tÅ‘t Ã©s Ã³jabb adag mÃ©zeskalÃ¡ccsal felszerelkezve baktat fel (lassan arra jut, hogy szÃ¡molnia kÃ©ne, hÃ¡nyszor rohangÃ¡l le-fel ezen a lÃ©pcsÅ‘n mostansÃ¡g), Ã©s az Ã-rÃ³asztalra teszi.
>- Ne lÃ©gy mÃ¡r morcos â€“ kÃ©ri a sÃ¡rkÃ¡nytÃ³l bÃ©kÃ-tÅ‘en.
- Nem vagyok.
>- De. â€“ SÃ³hajt egyet, mellÃ© Ã¼l az Ã¡gyra Ã©s megvakarja a fejÃ©t a fÃ¼le felett, ezt nagyon szereti, most is rÃ¶gtÃ¶n jÃ³lesÅ‘ dorombolÃ¡sba kezd. Hablaty arra szÃ¡mÃ-t, hogy megint megprÃ³bÃ¡l elaludni, helyette csak addig helyezkedik, mÃ-g az egyik combjÃ¡ra nem teheti a fejÃ©t.
- Te vagy morcos â€“ kÃ¶zli azÃ©rt. Ã‰s mindketten felnevetnek, valahogy soha nem tudnak ennÃ©l tovÃ¡bb problÃ©mÃ¡zni egymÃ¡son. â€“ CsinÃ¡lunk ma valamit?
>- KÃ©szÃ-thetÃ¼nk vacsorÃ¡t. Ã•tverekedhetjÃ¼k magunkat a hÃ³viharon a nagyteremig, meghallgatni BÃ©lhangost, ahogy a csonttÃ¶rÅ‘rÅ‘l mesÃ©l. Vagy maradhatunk Ã©s-
- VacsorÃ¡ra jÃ¶vÃ¶k! â€“ kiabÃ¡l fel az apja.
>- Rendben! â€“ kiÃ¡lt vissza. Fogatlan elvigyorodik.
- Vagy maradhatunk Ã©s jÃ³l Ã©rezhetjÃ¼k magunkat.
>- AkÃ¡r â€“ von vÃ¡llat, felnevet, mikor a sÃ¡rkÃ¡nyfiÃº hirtelen felÃ¼l Ã©s finoman de hatÃ¡rozottan kibÃºjtatja a pÃ³lÃ³jÃ¡bÃ³l.<p>

Sem aludni, sem fekÃ¼dni nincs sok kedve, Ã¼csÃ¶rÃ¶g a falnak vetett hÃ¡ttal, Fogatlan alszik megint, az oldalÃ¡t Ã©ri a lÃ©legzete, alul semmi, felÃ¼l a pÃ³lÃ³ja, Ã¶lÃ©ben a rajztÃ¡bla Ã©s egy fÃ¡zÃ³s sÃ¡rkÃ¡nyt rajzol takarÃ³kupacba bÃºjva. Ami sÃ¡rkÃ¡ny hirtelen ugrik fel Ã©s hallgatÃ³zik, majd rÃ¡bÃ¡mul az ablakra, Hablaty fÃ¼lel, mit hallhat, de nincs semmi Ã©rdekes, csak...
>Fogatlan kiugrik az Ã¡gybÃ³l, Ã©s levÃ¡gtat a lÃ©pcsÅ‘n, kivÃ¡gja az ajtÃ³t Ã©s sÃ¡rkÃ¡nyhangon felkiÃ¡lt. Hablaty lassabban Ã©s megfontoltabban kÃ¶veti, legalÃ¡bbis ruhÃ¡t vesz magÃ¡ra, Ã©s megÃ¡ll a kÃ¼szÃ¶bÃ¶n. ElÃ¡llt a szÃ©l Ã©s kinyÃ-lt felettÃ¼k az Ã©gbolt ezernyi csillaggal iszonyatos hideget jÃ³solva, de az idÅ‘ tiszta, Ã©s tÃ¶kÃ©letes. Fogatlan hÃ³buckÃ¡kban ugrÃ¡l Ã¶rÃ¶mÃ©ben, vissza sem megy megvÃ¡rni, hogy Å‘ felÃ¶ltÃ¶zzÃ¶n Ã©s elÅ‘kerÃ-tse a nyerget meg pÃ³t-redÅ‘t, valamivel kÃ©sÅ‘bb cÃ©lba veszik a csillagokat.<p>

2014. november 22-23.

End
file.